

International Journal of **Kannada** Research

www.kannadajournal.com

ISSN: 2454-5813

IJKR 2019; 5(2): 176-179

© 2019 IJKR

www.kannadajournal.com

Received: 25-02-2019

Accepted: 26-03-2019

Manjula Shetty

Block Resource Person,
Education Department (State
Govt), B.R.C. Mangaluru North,
Gandhinagar, Mangaluru
Karnataka, India

ಕಯ್ಯಾರ ಶಿಕ್ಷಣ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಬರಹಗಳು

Manjula Shetty

ಕನ್ನಡದ ಕಟ್ಟಾಳು ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಕಯ್ಯಾರರು ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಥವಾ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಶಿಕ್ಷಕರಾದವರಲ್ಲ, ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಆಯ್ಕೆಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರಾದವರು. ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಕ್ಕಿಂತ ಅಧ್ಯಾಪನವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡ ಕಯ್ಯಾರರು ನಿರಂಜನರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗುವ ಸಲಹೆ ಇತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅವರ ನಿಕಟವರ್ತಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಕಯ್ಯಾರರಿಗೆ ಅಧ್ಯಾಪನ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದು 'ಗಟ್ಟಿಗ ಚಟ್ಟಿ'ನ (ಶಿಷ್ಯನ) ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೀಸಲಾದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕಮ್ಮಟವಾಗಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಕನೊಬ್ಬ ತರಗತಿಯ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಒಳಗಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಶಾಲೆಯ ಪರಿಧಿಯಾಚೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಬೆಳೆಯುವ ಅನಂತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಕಯ್ಯಾರರನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

'ಪುಟ್ಟಮಕ್ಕಳು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಆಡುತ್ತ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ದೃಶ್ಯವು ಬದುಕಿನ ಇತರ ಯಾವುದೇ ದೃಶ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರವಾದುದು, ಅಪ್ರಾಯವಾದುದು' ಎಂದು ಕಯ್ಯಾರರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. 'ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ, ಸದೃಢವಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂಬುದು ಅವರ ಗಟ್ಟಿ ನಂಬುಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾರೂ ಕಸಿಯಲಾಗದ ಸಂಪತ್ತಾಗಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಇತರಿಗೂ ಒದಗಿಸುವುದು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದವನ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು.

1939ರಲ್ಲಿ ಬದಿಯಡ್ಕದಲ್ಲಿ, 1941ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ಸಮಾಜದ ನೂರಾರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಅಕ್ಷರಜ್ಞನ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಅವರ ಕಾಳಜಿಯ ಬದ್ಧತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಶಿಕ್ಷಕನೊಬ್ಬ ಸಮಾಜಮುಖಿಯಾಗುವುದೆಂದರೆ ಹೀಗೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದ ಆ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗೆ ಸಿಗುವ ಗೌರವ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಗೌರವವನ್ನು ಅವರು ದುಡಿಯುವ ವರ್ಗದ ಮನಃಪರಿವರ್ತನೆಯ ದಾರಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಬದಿಯಡ್ಕದ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೊದಲ ಬೇಸಿಕ್ ಶಾಲೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುವಲ್ಲೂ ಅವರ ಪಾತ್ರ ಹಿರಿದು. ಅವರು ಪಂಚಾಯತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾಗ ವಿದ್ಯಾಗಿರಿ ಹಾಗೂ ಉದಯಗಿರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು.

ಕಯ್ಯಾರರ ಶಿಕ್ಷಣಚಿಂತನೆ ಶಿಶುಪರವಾಗಿತ್ತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಕೇಂದ್ರಿತ, ಚಟುವಟಿಕೆಕೇಂದ್ರಿತ, ಉದ್ದಿಷ್ಟಾಧಾರಿತ. ಮುಂತಾಗಿ ಈಗ ಅದನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲಿಕೆ ಎಂಬುದು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರೆದು ಬರುವಂಥದಲ್ಲ; ಚಟುವಟಿಕೆ ಆಧಾರಿತ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಮಗು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದುದು ಎಂಬುದು ಈ ವಿಧಾನದ ಸರಳ ನಿರ್ವಚನ. ಇವತ್ತಿನ ನಲಿಕಲಿ, ಸಿ.ಸಿ.ಇ. ಮುಂತಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೂ ಈ ಚಿಂತನೆಯೇ ಮೂಲ. ಭಾಷೆಯೊಂದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಲು ಮತ್ತು ಬರೆಯಲು ಬಂದರೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳು ತನ್ನಿತಾನೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ, ಕರಗತವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬಗೆಗೆ ಕಯ್ಯಾರರ ಸರಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿತ್ತು. 'ಭಾಷಾಶಿಕ್ಷಕನಾದವನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಓದು-ಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಬೇಕು, 10ನೇ ತರಗತಿವರೆಗಿನ ಕಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಭಾಷಾಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಚಿಂತನೆಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಮುಂದಿನ ಹಂತದ ರಸಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ, ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಗಟ್ಟಿ ಸೋಪಾನ ಈ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಒದಗಬೇಕು' ಎಂಬುದು ಅವರ ನಿಲುವಾಗಿತ್ತು.

ಕಯ್ಯಾರರು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನಂತೆ 'ಕಲಿಯುವವನು ದ್ವಾಪರವಾಗಿಸಿ, ಭಾರತವನ್ನು ಕಣ್ಣೆದುರು ಕುಣಿಸುವ' ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ತುಂಬು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪದ್ಯಪಾಠವಿರುವುದೇ ಭಾವಪೋಷಣೆಗೆ ಎಂಬುದು ಅವರ ವಿಚಾರವಾಗಿತ್ತು. ಪದವಿಂಗಡಿಸಿ, ಅರ್ಥ ಭಾವಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ, ರಸಾಸ್ವಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಮಾಡಿಸುತ್ತ, ಅವರು ಉಚ್ಚ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತ ಆ ಹಾಡಿನ ಸಂದರ್ಭದೊಳಗೆ ನಿರಾಯಾಸ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

Correspondence

Manjula Shetty

Block Resource Person,
Education Department (State
Govt), B.R.C. Mangaluru North,
Gandhinagar, Mangaluru
Karnataka, India

ಪ್ರಾಚೀನ ಅಥವಾ ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯಭಾಗವೊಂದು ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಹಿಂದು ಮುಂದುಗಳನ್ನು ಹೇಳದೆ ಪಾಠ ಮುಗಿಸಿದವರಲ್ಲ. ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಾಪಕನಿಂದ ಇದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಕೂಡ. ಕೇವಲ ಉದ್ಭವ ಭಾಗ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಪೂರಕ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ತಂದು ಕಾವ್ಯಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಿ, ಕುತೂಹಲ ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಓದುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಠ್ಯವಾಗಿರುವ ಕೃತಿಯ ತೌಲನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳು ಓದಲೇಬೇಕಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು, (ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮೇಲಿನ ತರಗತಿಯ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ) ಇತರ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು 'ಸ್ವ-ವೇಗ'ದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪೂರಕ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಓದು ಕೇವಲ ಕೇಳಿ ಮರವೆಯಾಗದಂತೆ ಅದರ ಕುರಿತಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತರ ವಿಷಯಗಳಂತೆ ಮಾತೃಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಕೂಡ ಅಂಕಗಳಿಗಿಂತಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವ ಇಂದಿನ ಸ್ಪರ್ಧಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞರು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಯ್ಯಾರರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರೊಫೆಸರೋ, ಪಿನ್ನಿಪಾಲರೋ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ನಿರ್ದೇಶಕರೋ ಆಗಬಹುದಾದ ಅವಕಾಶ-ಅರ್ಹತೆ ಎರಡೂ ಇದ್ದಾಗಲೂ ತನ್ನೂರಿನ ಎಳೆಯರನ್ನು ಭಾಷೆ-ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಪೆರಡಾಲದ ಹಳ್ಳಿಯ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡದ್ದು ಕಯ್ಯಾರರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಪಠ್ಯಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಪಠ್ಯರಚನೆಯತ್ತ

ಕಯ್ಯಾರರು ರಚಿಸಿದ ನವೋದಯ ವಾಚನಮಾಲೆಗೆ ತುಳುನಾಡಿನ ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಣದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು, ಈ ಮಣ್ಣಿನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು, ಎಳೆಯರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುವ ಮಹತ್ವದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈ ಪಠ್ಯಗಳು ನಿರ್ವಹಿಸಿವೆ. ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಪರಕೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಮ್ಮ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ನೆಲೆಯೂರುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ತಲ್ಲಣದ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಈ ವಾಚನಮಾಲೆ ಕೇವಲ ಶಾಲೆಯ ಪಠ್ಯವಾಗದೆ ದೇಸೀ ಬದುಕಿನ ಪಠ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಬುನಾದಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಗಾಂಧಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವ ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಯ್ಯಾರರಿಗೆ ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತು. ಈ ಶ್ರದ್ಧೆ ಅವರ ನವೋದಯ ಪಠ್ಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರಕವಾಗಿಯೂ ಆಧಾರವಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. 'ನೋಡಿ ಕಲಿ ಮಾಡಿ ತಿಳಿ' ಎಂಬ ತತ್ವದಂತೆ ಮಗುವಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಹಜ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕಯ್ಯಾರರ ವಾಚನಮಾಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದಿದ್ದ ಪಠ್ಯಮಾಲೆಯಾಗಿದ್ದು ಆ ಕಾಲದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.

ಕಯ್ಯಾರರು ಸ್ವತಃ ಓರ್ವ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿದ್ದುದು ಅವರ ಪಠ್ಯದ ಉತ್ತಮಿಕೆಗೆ ಪೂರಕವಾಯಿತು. ಇತರರಂತೆ ಮಗು ತಿಳಿದಿರಲೇಬೇಕಾದ ಸಿದ್ಧಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಓದಲೇಬೇಕಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರು ಬರೆದವರಲ್ಲ. ಇಂಥ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಪಾಠವೆಂದು ನೋಡುವ, ಭಟ್ಟಿ ಇಳಿಸುವ ಪ್ರಮೇಯ ಅವರಿಗೆ ಒದಗಲಿಲ್ಲ. ಸುದೀರ್ಘ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ತರಗತಿ ಬೋಧನೆಯ ಸಮೃದ್ಧ ಅನುಭವದಿಂದಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿರುಚಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಮನೋವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಲಿಕಾಮಟ್ಟಗಳ ಅರಿವು ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಕಯ್ಯಾರರ ನವೋದಯ ವಾಚನ ಮಾಲೆ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಸಮೃದ್ಧ ಆಕರವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅವರ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಾಗೂ ಪಾಠ ಮಾಡಿದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ

ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನವೋದಯ ವಾಚನಮಾಲೆ

'ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾಪಕ ತನ್ನ ತರಗತಿಕೋಣೆಯ ವಿಭಿನ್ನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗಿನ ನಿರಂತರ ಒಡನಾಟ ಅವಲೋಕನಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಪಾಠಮಾಲೆ' ಎಂದು ಕಯ್ಯಾರರ ವಾಚನಮಾಲೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಪಾಠದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎರಡನೇ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ತಡಬಡಾಯಿಸುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನವೋದಯ ಪಾಠಮಾಲೆಯನ್ನು ಓದಿದವರು ಇಂದಿಗೂ ಆ ಪಾಠಗಳನ್ನು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆ ಪಠ್ಯದ ಸಾರ್ಥಕತೆ.

ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಿಕಟವಾಗಿ ಬಲ್ಲ ಕಯ್ಯಾರರು ಬಾಹ್ಯಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಆಂತರಿಕ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದಿನವುಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಪಠ್ಯವೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದು ಸಹಜವೇ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಅವರ ಕಲ್ಪನೆ, ಚಿಂತನೆಗಳ ಮೂರ್ತರೂಪವಾದ ನವೋದಯ ವಾಚನಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಲೆಗಳು ಅವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡವು. ಮದ್ರಾಸು ಸರ್ಕಾರ ಭಾಷಾ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವರ್ಷವೂ ಬದಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಯ್ಯಾರರ ಕವಿತೆ ಅವಶ್ಯ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಹಿಂದಿನ ಚೆಲುಗನ್ನಡ, ಹೊಸಗನ್ನಡ, ಸವಿಗನ್ನಡ ಮುಂತಾದ ಪಾಠಮಾಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಕೊಂಚ ನೀಳವಾದ ಗಾತ್ರವನ್ನು, ದಪ್ಪನಾದ ಹೊರಕವಚವನ್ನು, ಉತ್ತಮ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನವೋದಯ ವಾಚನಮಾಲೆ ಹೊಂದಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅದನ್ನು ಓದಿದವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಖ್ಯಾತ ಕಲಾವಿದ ಸೇವಗೂರರು ಬಿಡಿಸಿದ ವರ್ಣರಂಜಿತ ಚಿತ್ರಗಳು ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಚಿತ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿರುವ ನಿತ್ಯಬದುಕಿನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯೊಂದಿಗೆ, ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವ, ಅವರ ಕಲ್ಪನಾಲೋಕವನ್ನು ತುಂಬಿಸುವ ಸುಂದರ ಚಿತ್ರಗಳಿದ್ದವು. ಬೇಗ ತುದಿ ಮಡಚಿ ಹಾಳಾಗದಂತೆ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಕಾಗದವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದ ಈ ವಾಚನಮಾಲೆ ಕಾಗುಣಿತ ದೋಷಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದರಿಂದ ನಾಲ್ಕನೆಯವರೆಗಿನ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ, ಐದರಿಂದ ಎಂಟರಿಂದ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿ. ಪದ್ಯನಾಭ ಸೋಮಯಾಜಿಯವರ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಒಟ್ಟು ಎಂಟು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಈ ವಾಚನಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಾಚನಮಾಲೆಯಲ್ಲಿನ ಬಹುಪಾಲು ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರೇ ರಚಿಸಿದ್ದರು. 'ಮಂಗಳೂರಿನ ಶಾರದಾ ಛಾಪಖಾನೆಯಿಂದ ಮುದ್ರಿತ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಿತವಾದ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಪಾಠಗಳೂ ಸಚಿತ್ರವಾಗಿದ್ದವು. ಕೆಲವೆಡೆ ತ್ರಿವರ್ಣರಂಜಿತ ಚಿತ್ರಗಳೂ ಇದ್ದವು' ಎಂದು ಲೇಖಕಿ ಚಂದ್ರಕಲಾ ನಂದಾವರ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನವೋದಯ ವಾಚನಮಾಲೆಯ ನಿರೂಪಣೆಯ ವಿಧಾನ ಮಕ್ಕಳ ಮನಶ್ಚಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಆಧರಿಸಿತ್ತು. ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯ ಮಗುವಿಗೆ ಮೊದಲು ಬಾಯ್ಬರೆ ಅಭ್ಯಾಸ, ಆಮೇಲೆ ಓದುಗಾರಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ. ಅಕ್ಷರಮಾಲಾ ಪದ್ಧತಿಗಿಂತ ನೋಡಿ ಹೇಳುವ ಪದ್ಧತಿ ಓದುವ ಕೌಶಲವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಪೂರಕವೆಂಬ ಅರಿವು ಈ ಪಠ್ಯದ ರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ.

ಭಾಷಾಯೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಮಾಲಾ ಪದ್ಧತಿ, ಪದಮಾಲಾ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ವಾಕ್ಯಮಾಲಾ ಪದ್ಧತಿ ಮುಂತಾದ ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಕಯ್ಯಾರರು ತಮ್ಮ ವಾಚನಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳನ್ನೂ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದರಿಂದ ಎಳನೇ ತರಗತಿವರೆಗಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯ ಮೊದಲ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಮಗು ಅನುದಿನ ನೋಡುವ ದನದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, 'ದನ'

ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ, ಆ ಬಳಿಕ 'ಇದು ದನ' ಎಂಬಂಥ ಸಣ್ಣ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಬಳಿಕ ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಆಡು, ಇಲಿ, ಮೀನು, ಮೊಸಳೆ, ಕಾಗೆ, ಕೋಳಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಪಕ್ಷಿಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಜೀವಜಗತ್ತಿನೊಡನೆ ಸಮರಸ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಪಾಠಗಳಿವೆ. ಅನಂತರ ಬೆಳಗಾಯಿತು, ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವೆವು, ಮಾಲತಿ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದುದು, ಅರಗಿಳಿ. ಮುಂತಾದ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ತುಸು ದೀರ್ಘವಾದರೂ ಮಿತವಾದ ಶಬ್ದಭಂಡಾರವುಳ್ಳ ಪಾಠಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮ, ಪಾಂಡವರು, ಬುದ್ಧ, ಯೇಸು, ಠಾಗೋರ್ ಮುಂತಾದ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಪಾಠಗಳಿವೆ. ಸುಮಾರಾಗಿ ಮೂರನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ತಲುಪುವಾಗ ಮಗು ಓದುವಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ, ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಪಾಠಗಳು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಓದಬಲ್ಲ ಮಗುವಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಓದುವಿಕೆಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಮಗುವಿಗೆ ಭಾಷೆ ಕಲಿಸುವ ಈ ಕ್ರಮದ ಹಿಂದೆ 'ಪರಿಚಿತದಿಂದ ಅಪರಿಚಿತದಡೆಗೆ' ಎಂಬ ತತ್ವವಿದೆ. ವಿಷಯವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವ, ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಮಗುವಿಗೆ ವಿಸ್ತೃತ ಅನುಭವವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ, ಮುಂದಿನ ಕಲಿಕೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ತಳಹದಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಉತ್ತಮ ಪೌರರನ್ನಾಗಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಕತೆ, ಸಭ್ಯತೆ, ಸರಕಾರ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಾಳು, ನಮ್ಮ ಧ್ವಜದ ಇತಿಹಾಸ ಮುಂತಾದ ಪಾಠಗಳು, ನೀತಿಬೋಧೆಗಾಗಿ ಈಸೋಪನ ಕಥೆ, ದೇವರ ದಯೆ, ಚಾಡಿ ಕೇಳಬಾರದು, ತಂದೆಯ ಹೃದಯ, ಮದ್ಯಪಾನ ಮುಂತಾದ ಪಾಠಗಳು, ಕೃಷಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಕುರಿತಾದ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವ ಜಪಾನೀ ಭತ್ತದ ಕೃಷಿ, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ, ಜಪಾನಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಜೀನು ನೋಣ ಸಾಕಣೆ, ಕೈರಾಟೆ, ರೇಶ್ಮಿಹುಳದ ಕಥೆ, ಮುಂತಾದವುಗಳಿವೆ. ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ 'ಕಲ್ಲಣ್ಣಿ', 'ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಪ್ರಭಾವ'ದಂಥಾ ಪಾಠಗಳಿವೆ. ನವೋದಯ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ವಿವಿಧತೆ, ವಿಷಯದ ಮನೋಹರತೆ, ಮಕ್ಕಳ ಮನೋಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಭಿನಯ ಗೀತೆಗಳಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅನುಭವಾಮೃತ ದಂಥ ರಚನೆಗಳಿವೆ. ಹೆಚ್ಚಿನವು ಕಂಠಪಾಠಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ. ಹಲವು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೀತಿಬೋಧೆಯೂ ಇದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕಥನಕವನಗಳಿವೆ. ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದ ಹಳೆಯ ಕವಿತೆಗಳು, ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಭಾಗಗಳು, ದಾಸರ ಪದಗಳಿವೆ. ಪಂಜೆ, ಕಡೆಂಗೋಡ್ಲು, ಅಮ್ಮೆಂಬಳ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ನಾವಡ, ಪೇಜಾವರ ಸದಾಶಿವರಾವ್, ಮಚ್ಚಿಮಲೆ ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್, ಕುವೆಂಪು, ಗೋವಿಂದ ಪೈ, ಉಗ್ರಾಣ ಮಂಗೇಶರಾವ್, ಎಂ.ಎನ್.ಕಾಮತ್. ಮುಂತಾದವರ ಆಧುನಿಕ ಕವಿತೆಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಯ್ಯಾರರ ರಚನೆಗಳೂ ಇವೆ. ಕವಿ ಕುವೆಂಪು ಬರೆದ 'ಮನೆ ಮನೆ ನನ್ನ ಮನೆ, ಬಿದ್ದ ಮನೆ, ಎದ್ದ ಮನೆ' ಮುಂತಾದ ಸುಂದರ ಪ್ರಾಸಪದ್ಯಗಳಿವೆ.

ಕಯ್ಯಾರರನ್ನು ಗುರುಕವಿ (ಗುರುವೂ ಕವಿಯೂ ಆಗಿದ್ದವರು) ಎಂದು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಜೆಯವರಂತೆ ಕಯ್ಯಾರರು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಪದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸಿದರು. ಎಳೆಯರಿಗಾಗಿ 'ಪದ್ಯಮಂಜರಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಶಿಶುಗೀತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಒಂದನೇ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಶಿಶುಸಾಹಿತ್ಯದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಇದನ್ನೇ 10ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಪಠ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಎರಡನೇ ಪುಸ್ತಕ 5,6,7 ನೇ ತರಗತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳ ಭಾವವಲಯವನ್ನೂ ವೈಚಾರಿಕತೆಯನ್ನೂ ರೂಪಿಸುವ ಹಾಡುಗಳು ಪದ್ಯಮಂಜರಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲೂ ಕೃತಕತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಓದಿದ ಪದ್ಯ ಮಗುವಿನ ಅನುಭವವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಕಯ್ಯಾರರ ಶಕ್ತಿ.

ಅವರ ವಾಚನಮಾಲೆಯ ಪಠ್ಯದಂತೆಯೇ ಅಭ್ಯಾಸದ ಭಾಗ ಕೂಡ

ಮಗುವಿನ ಮನಸ್ಸು ಅರಳಿಸುವಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಿದ ಅನೇಕರು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ರಚಿಸುವುದೆಂದರೆ ಸರಕಾರದ ಅನುದಾನದಲ್ಲಿ, ಇಲಾಖೆಯ ಸೂಚನೆ ನಿಯಮಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಯ್ಯಾರರಾದರೂ ತಾನು ನಂಬಿದ ಆದರ್ಶಗಳ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ನಿಲುವಿನಿಂದ ನವೋದಯ ಮಾಲೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರು ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥೈಸಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ ಭಾಷ್ಯ ಬರೆಯಬಲ್ಲ ಭಾಷಾಪ್ರೌಢಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಯ್ಯಾರರು, 1ನೇ ತರಗತಿಯ ಮಗುಮನಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅದೇ ಮುಗ್ಧತೆಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿ ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸರಳ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ, ಬರೆಯಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು, ಮಗು ಉತ್ತರಿಸುವಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ನೀಡಿದ್ದರು ಎಂಬುದೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಎಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇದು 'ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲಸ'ವೆಂದು ಲಘುವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸದೆ, ಇದನ್ನೋದಿ ಮಕ್ಕಳು ಉಜ್ವಲ ಭಾಷಾಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಉದಾತ್ತ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು.

ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಂಧ ಪುಸ್ತಕ

ವ್ಯಾಕರಣಜ್ಞಾನ ತುಂಬ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಕಯ್ಯಾರರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಕೇವಲ ಪಾಸಾದರೆ ಸಾಲದು, ವ್ಯಾಕರಣದ ಖಚಿತ ಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅವರ ನಿಲುವು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ವ್ಯಾಕರಣ ಛಂದಸ್ಸಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಪಾಠದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಲಿಸಿ, ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವ್ಯಾಕರಣ ಬೋಧನೆಯನ್ನೂ ಆನಂದಮಯ ಅನುಭವವನ್ನಾಗಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು.

ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಸುವವರಿಗಾಗಿ ಕಯ್ಯಾರರು ನಾಲ್ಕು ವ್ಯಾಕರಣ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕೇವಲ ನಿಯಮಗಳ ನಿರೂಪಿಸುವಿಕೆ-ರಸಹೀನ ಸೂತ್ರ-ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಉರು ಹೊಡೆಯುವಿಕೆಯಾಗದೆ ಮಗುವಿನ ಮತ್ತು ಗುರುಗಳ ಅನುಭವ ಲೋಕಗಳ ಅನುಸಂಧಾನವಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅನ್ವಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. (ಉದಾ : ನಿಮ್ಮ ಗದ್ಯಪಾಠದಿಂದ 10 ಕರ್ತರೀ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕರ್ಮಣಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ)

ಕಯ್ಯಾರರ 'ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಂಧ' ಪುಸ್ತಕ ಇಂದಿಗೂ ಹಲವು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಪರಾಮರ್ಶನ ಪಠ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಯ್ಯಾರರು ಮಕ್ಕಳ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದರು. ಅವರ ವ್ಯಾಕರಣ ಪುಸ್ತಕ 'ಸುಲಭದಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದಡೆಗೆ' ಸಾಗುವ ಅವರ ವ್ಯಾಕರಣ ಪುಸ್ತಕ ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನುಗಮನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದೆ.

ಪುಸ್ತಕದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಹೇಳುವಂತೆ ಈ ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಇವೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಬರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಾದರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. (ಅವರಿಂದಲೇ ಕೇಳಿ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ, ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಬರಿಸಿ, ಎರಡು ದಿನ ಮೊದಲೆ ವಿಷಯ ಹೇಳಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಇತ್ತು ಅವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬರಿಸಿ...) ಇಂಥ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಯುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಇದೇ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಲೇಖನದ ವಿವಿಧ ಮಾದರಿಗಳಿವೆ. ತಂದೆಗೆ, ಗುರುಗಳಿಗೆ, ಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಗೆಳೆಯನಿಗೆ, ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಒಕ್ಕಣೆ, ರೂಪರೇಷೆ, ಮುಕ್ತಾಯದ ಕ್ರಮ, ವಿಳಾಸವನ್ನು ನಮೂದಿಸುವುದು. ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತುಂಬ ಸುಲಭಗೊಳಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. (ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ. ಎಂಬ ಕಿವಿಮಾತಿದೆ) ಪ್ರಬಂಧಲೇಖನವಾಗಲಿ

ಪತ್ರಲೇಖನವಾಗಲಿ ಮಗುವಿನ ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಶಿಕ್ಷಕ ಭಾಷಾಪ್ರೌಢಿಮೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನವಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಷಯಕ್ಕಿಂತ ಭಾಷೆಗೆ, ಅದರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಿರಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹರಳುಗೊಳಿಸಿ ಹೇಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರಬೇಕು. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಬರಹಗಾರನಾಗುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ತರಬೇತುಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಅವರ ಪ್ರಬಂಧಗಳಿವೆ.

ಪ್ರಬಂಧಬೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ಲಿಖಿತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ನೀಡಿರುವ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ದನ, ಶುಚಿತ್ವ, ಮುಂತಾಗಿ ಮಗುವಿನ ನಿತ್ಯಬದುಕಿನ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿವೆ. ಭಾಷೆಯೂ ಬೆಳೆಯಿತು, ನೀತಿಯೂ ಆಯಿತು ಎಂಬಂತೆ ಎರಡು ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಸಿಗುವಂತೆ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದೇ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಪಠನ ಎಂಬೊಂದು ಭಾಗವಿದೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಕಲಿಸುವಾಗ ಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನವೊಂದಿದೆ. ಉತ್ತಮ ಮೌಲ್ಯವುಳ್ಳ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕ ಓದಿ ಹೇಳಿ ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಅದೇ ಕಥನವನ್ನು ಅವರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕಥಾಲೇಖನ ಕೂಡ ಭಾಷಾಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಲೇಖನಚಿಹ್ನೆ ಬಳಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವರೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೆರವಾಗುವ ಬೋಧನಾ ಸಾಮಗ್ರಿ ಎಂದರೆ ಕಥೆ. ಕಥೆಯ ಮೂಲಕ ನೀತಿಪಾಠವೂ ಸುಲಭ. ಅದನ್ನು ಕಯ್ಯಾರರು ತುಂಬ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಪತ್ರಲೇಖನ, ಪ್ರಬಂಧಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮತಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತ್ಯತೀತತೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಮ್ಮ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿರುವ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಮತ್ತು 'ಇದು ನನಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು' ಎಂಬ ಭರವಸೆಯ ಭಾವವನ್ನು ಇತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಕಯ್ಯಾರರ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಇತರ ಪಠ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಅವರು ಬಳಸಿದ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆಯ ಕ್ರಮದಿಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಪದಗಳ ಆಟಾಟೋಪವಿಲ್ಲ. ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಮೆರವಣಿಗೆಯಿಲ್ಲ. ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ತುರುಕಿದ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನೂ ಅನುಭವವನ್ನೂ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಗದ್ಯವಾಗಲೀ ಪದ್ಯವಾಗಲೀ ಮಗು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಲಿತಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ಕಲಿಕೆ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದಲ್ಲದೆ, ಉರುಹೊಡೆದು ಬರೆದು ಗಳಿಸಿದ ಅಂಕಗಳ ಬಾಹುಳ್ಯದಿಂದಲ್ಲ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಮಾತೃಭಾಷಾಪ್ರೀತಿ ಎಂಬುದು ಇವತ್ತಿನ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಲ್ಲವ ಶಿಕ್ಷಕ ಮಾತ್ರ. ಕನ್ನಡ, ತುಳು, ಸಂಸ್ಕೃತ - ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೂ ಸಮಾನ ಪ್ರೀತಿ ಅಭಿಮಾನ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಯ್ಯಾರರು ಅಧ್ಯಾಪನ, ಕೃಷಿ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಬೆಳೆ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಬೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶ, ವಿಧಾನ, ಸಾಧನ-ತಂತ್ರಗಳು, ಮಕ್ಕಳ ಮನೋಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಅಗತ್ಯ. ಇವುಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನವೋದಯ ವಾಚನ ಮಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಶಾಲಾಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಬೆಳೆಸುವ ಕಾಯಕವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಯೋಜನಾಬದ್ಧವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಹಾಯವಾದೀತು. ಕೇವಲ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡದ ಕವಿಯೊಬ್ಬರು ರಚಿಸಿದ ಪಾಠಮಾಲಿಕೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಸ್ವಾಮಿತ್ವ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರಿಂದಲೂ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತಿಗಳ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಪಠ್ಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವಲ್ಲಿ

ನವೋದಯ ವಾಚನ ಮಾಲೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಆಕರವೂ ಹೌದು.

ನೆರವು

1. ಕಯ್ಯಾರ ಕಿಚ್ಚಣ್ಣ ರೈ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ; ಮುರಳೀಧರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಹಿರಿಯಡಕ; ಕಯ್ಯಾರ 75 ಅಭಿನಂದನ ಸಮಿತಿ, ಮಣಿಪಾಲ; 1989
2. ಗಡಿನಾಡಿನ ಕಿಡಿ (ಆಕರಗ್ರಂಥ); ಲಲಿತಕಲಾ ಸದನ, ಕಾಸರಗೋಡು;1990
3. ಪೊನ್ನಕಂಠಿ; ಸಂ. ಪೊನ್ನಬಿ.ಎ.ವಿವೇಕ ರೈ; ಅಖಿಲ ಭಾರತ 66ನೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ, ಮಂಗಳೂರು; 1997
4. ಕಯ್ಯಾರರ ಕಾವ್ಯ; ಚಂದ್ರಕಲಾ ನಂದಾವರ; ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ; 1999